FAJTŁAPA

il. Marcelina Jarnuszkiewicz

Tak mówi się – z lekceważeniem lub politowaniem – o kimś, kogo uważa się za niezdarnego i niezaradnego. W takim znaczeniu słowo FAJTŁAPA wprowadził do literatury i rozpowszechnił Tadeusz Boy-Żeleński. Żargonowe określenie FAJTŁAPA oznaczało natomiast ‘kuternoga’ i pierwotnie odnosiło się do „psa z kulawą nogą” (tego, co to nie przyjdzie, nie zajrzy, nie zainteresuje się tym, na czym by nam zależało). Słowo FAJTŁAPA powstało bowiem od połączenia FAJTAĆ ŁAPĄ, czyli majtać, machać niesprawną łapą. Sam czasownik FAJTAĆ dziś jest już rzadko spotykany, w użyciu pozostaje natomiast jego dokonany odpowiednik FAJTNĄĆ, zazwyczaj jednak w innym znaczeniu – ‘przewrócić się’ lub ‘umrzeć’. Oba czasowniki: FAJTAĆ i FAJTNĄĆ pochodzą najprawdopodobniej od okrzyku FAJT, FAJT! wydawanego przez XVIII-wiecznych szermierzy podczas ćwiczeń.